

DEC

1926

LENS-REVUE

VAN DE R.K. SPORTVEREENIGING

& SNEL te 's-GRAVENHAGE.

1920.

Bisschoppelijk Goedgek. 25 Nov. 1921.

no. 175.

Administratie: Weimarstraat 228.

Lezers.

de Lens-revue gaat dan in zee, vergezeld van de
 wel is het kleed hoogst eenvoudig, laten de financiën
 een mooier en meer artistieker aanzien te geven,
 onthaal, dat ons blad de vorige maal vinden mocht,
 geest doet het beste hopen voor de toekomst. De inhoud
 van onze revue zal, vertrouwen we, er des te rijker om zijn, zal in
 het teeken meten staan van de echte, sportieve geest, die onder ons
 blauw-witten verscht. In ons clubblad moet de bekende Lens-sfeer
 weerkaatst zijn en het doel, waarom het Bestuur meende door het ver-
 schijnen in een dringende behoefte te voorzien, is dan ook alleen
 de leden en allen, die een weinig met L.E.N.S. meevoelen, van tijd
 tot tijd, voorloopig maandelijks, een blik te doen slaan in ons intiem
 verenigingsleven, daardoor de vriendenband hechter te snoeren en
 tevens de bestaande sympathie te vergrooten.

Reeds is door een staf van medewerkers een geregelde bijdrage
 toegezegd, doch - wil de Lens-revue volledig aan het voorgestelde
 doel beantwoorden - dan is het noodzakelijk, dat de leden zelf aan
 hun gedachten uiting geven in dit blad.

Wij roepen daarom Uwe medewerking in en vertrouwen, dat deze
 ons niet onthouden zal worden. Samenwerking in deze - het kan niet
 genoeg herhaald worden - is een dringende eisch. Schenkt ze ons dan,
 tot bloei der Lens-revue, tot verinniging van het clubverband, tot
 een steeds volmaakter opbouw ten slotte van ons roomsche sportleven.

Wij bieden U bij deze aan een vriend, die richten zal in
 rechten koers met slechts één parool: Blauw-wit omhoog!

Ten slotte:

Moest de vorige Lens-revue, om een belofte in te lossen, in
 groote haast verschijnen, aan dit nummer is de grootste zorg besteed.
 Mocht het zijn, dat desondanks enkele technische moeilijkheden niet
 geheel overwonnen blijken, dan roepen we de clementie van onze lezers
 in.

's-Hage, December 1926.

DE REDACTIE.

Bij ons zesjarig bestaan.

18 December was het zes jaar geleden, dat baby Lens geboren
 werd als een gezond spruitje van Koning Voetbal. En het bleek levens-
 vatbaarheid te bezitten, want nu na zes jaren lang actief werken, kan
 zonder overdrijving gezegd worden, dat Lens één der vooraanstaande
 katholieke sportverenigingen der Residentie is. Dit is de trots van
 iederen blauw-witter. Wel hebben ook wij met moeilijkheden te kampen
 gehad, wel hebben ook wij onze zorgen gekend, doch gezien de tegen-
 woordige bloei, is in de zes jaren een kern gevormd, die hopen en ver-
 trouwen we, het Lens-scheepje nog verder voeren zal op weelige voet-
 balbaren.

-Hoeveel-

Dec. 1926

Hooveel clubs hebben wij zien gaan en komen, zijn gesneuveld bij gebrek aan belangstelling of minder goede onderlinge samenhang. Daartusschen stond Lens als een rots in de branding, ongenaakbaar, haar eigen leven levend op ons intiem hoekje aan de Westduinen en daarbuiten. Aan al degenen, die tot dit resultaat hebben meegewerkt, past een woord van dank. Allereerst aan onzen geestelijken adviseur, den Weleerw. Heer v.d. Berg, die - als het noodig was - zijn door ons hoog gewaardeerde adviezen gaf, ons steeds voorhield hoe wij als Roomsche sporters de Roomsche lijn moesten volgen. Dank aan onzen ex-voorzitter, den heer Jac. Haket. Vanaf de oprichting de vereeniging presideerend, was hij de leider bij uitnemendheid, bezat hij die kwaliteiten, die hem de verdiende sympathie der leden deed verwerven. Dank aan de diverse bestuursleden, die in den loop der jaren hun krachten aan Lens gaven.

Tenslotte dank aan de leden en allen, die het den leiders zoo aangenaam mogelijk maakten.

Er is reden tot juichen, het zij nogmaals herhaald. Wij mogen met voldoening terugzien op het voorbije werk, blijven echter daarbij niet stilstaan, maar moeten onze krachten blijven geven tot voortzetting der taak door voorgangers gefundamenteerd.

Het Bestuur meende, hoewel de financiën beperkt zijn, zulks niet geheel onopgemerkt te doen voorbijgaan. Het voornemen is dan om in Januari een feestavond te geven uitsluitend voor de leden, tevens als inleiding voor de komende clubavonden. We zullen onder elkaar op bijzonder intieme wijze, prettig feestvieren. Nadere bijzonderheden worden nog bekend gemaakt. Met frisschen moed beginnen wij nu in het nieuwe jaar en wenschen Lens van harte voorspoed en bloei.

's-Hage, 17 December 1926.

K.B.

OVER MIJZELF.

Ik zal U eens iets van mijzelf vertellen. Het lijkt veel op een sprookje, mijn verhaal, maar het is alles toch werkelijk zoo gebeurd. Als gij het niet meer gelooft, moet ge niet verder lezen, want dan schrijf ik niet voor U.

Ik word genoemd: Het Bruine Monster en ik ben de vriend van zeer vele edelen en ridders. Speciaal ben ik goed bevriend met een leger van blauw-witte helden, die met mij spelen op de groene velden.

Ik wil U nu eerst iets van enkelen mijner vrienden vertellen.

Er is er een, die altijd fier en onverschrokken de vijandige ridders teruglaat en ook wel eens op een fluitje blaast. Zijn blauw-witte vrienden noemen hem: „Kleis“, ik vind „Zand“ of „Kaneel“ veel beter.

Dat kan hij heel goed dat blazen, maar ik vind het een gemeen geluid en stop altijd m'n vetergaatjes dicht, om het niet te hooren.

Dan heb ik nog een vriend, een kleine, die mij dikwijls niet goed behandelt. Toch ben ik zeer aan hem gehecht, al raakt hij mij ook dikwijls verkeerd. Eens echter was ik boos op hem. Mijn kleine held zegt altijd veel, maar dien eenen keer zei hij zoo'n leelijk woord, dat zelfs de vijandelijke ridders mij vergaten.

Dat was niet mooi van hem en dat moet hij niet meer doen.

Er zijn momenten in mijn leven, die mij pijnlijk treffen. Mijn vrienden noemen die momenten „pienanties“.

Wanneer ik dan stil voor mijn helden lig, komt één van hen en doet mij zeer. Zijn makers noemen dat een „spunster“, die niet eens altijd goed is.

Ik herinner mij een ontmoeting, eenige weken geleden, teen de blauw-witten moesten strijden tegen de Kippen of Vinken enfin, dat weet ik niet precies meer. Een mijner vrienden, een heel lange, die mooi zingen kan, zou een pienantie nemen. Hij schepte niet goed en zei, dat ie mij maar zachtjes geraakt had. Tusschen U

en mij gezegd, ik geloof niet, dat hij het harder kan; het deed mij veel pijn.

Een andere maal speelden de lagere goden tegen gravenzonen. Mijn vrienden zouden verliezen.

Gelukkig floot toen mijn vriend Kaneel en staakte den strijd niet, voordat de „Gelijkmaker“ aangekomen was.

Zoo ziet ge, dat Zelfs onder menschen wel eens op samenwerking kan gewezen worden.

Ik moet nu eindigen: De vlag boven het kasteel der blauw-witte ridders roept mij.

Ik moet nu eindigen. Misschien vertel ik U een volgende maal iets meer over mijzelf. Het zal dan echter niet op een sprookje gelijken mijn verhaal

(Manuscript) Het Bruine Monster.

Voor afschrift:

J. VAN PARIJSWIJK.

MIXED PICKLES.

Op het veld
„Die zijn koeien, van terzij
In een vochtig dal hoort loeien
(Poet)

Op den voetbal.
.....de aarde is aan de polen afgeplat
(Leerboek wisk. aardr.)

Op dezelfde.
„Het is het ei van Columbus,
(Oude zegswijze)

Op de kleedtent.
.....het huis zag er vrij verveloos uit.
(Camera Obscura)

Op dezelfde.
.... Het bleek wel, dat de bewoners der hut
geen weelde kenden. Het huisraad bestond
slechts uit het allernoodzakelijkste
(Oltmans)

Op een junior.
„Als 't kindje binnenkomt
juicht heel het huisgezin .
(Hildebrand)

BEHARTENSWAARDIG.

Voor mij ligt een Lens-aanschrijving. En speciaal op twee-punten-

punten op iedere aanschrijving vermeld wil ik even Uw aandacht vestigen. Primo: de voorzijde. Secundo: de achterzijde. Gedetailleerd: Voorzijde linker benedenhoek; achterzijde laatste alinea. In eerstbedoeld hoekje staat van week tot week het steeds herhaalde adres van den secretaris-elftalcommissie. Op de achterzijde leest men - direct verband houdende met punt 1 - dat iedere speler bij verhindering verplicht - let wel, heeren - verplicht is hiervan kennis te geven aan punt 1, pardon aan het adres vanbovengenoemden functionaris. U begrijpt zeker al, waar ik heen wil. Het verband is U reeds duidelijk. Want nog steeds zijn er enkelen - gelukkig maar - die uit slordigheid zulks vergeten te doen. Niet uit kwaden wil, in geene deele. Maar men is oorzaak van a. onvoltallige elftallen; wat én deprimeerend op den geest én nadeelig op de prestaties werkt; b. onverdiende verwijten aan den secretaris-elftalcommissie. De schuldigen kloppen nu op hun borst; mea culpa en sturen bij eventueele verhindering den eerstvolgenden keer - en in 't vervolg altijd - even bericht aan het bekende adres. Een berichtje in de bus of vlug een briefkaart per post, maar vooral vlug; Liefst nog Vrijdag of uiterlijk tot Zaterdagmorgen 12 uur. Laat het voor den secretaris geen Zondagswerk worden. Een beetje goeden wil en de zaak is „dik in orde“.

v.d.K. -

ONS OUDE DERDE.

Eerlijk gezegd schaam 'k me bijna, dat 'k mede de Lensrevue heb geopend met zoo'n armzalig nummertje. Had ik eerder geweten, dat de heeren ons blad in zoo'n keurig pakje zouden steken, dan zou 'k met wat meer zorg mijn notitieboekje hebben nagesnuffeld. Maar, enfin, gedane zaken nemen geen keer en jammeren of gelammeer helpt niet. En zoo slaan we met vrij geweten een volgend blaadje open van mijn boekje en vinden daar aan het hoofd staan: Toen ons derde kampioen was! Ha zoo! dat is waar ook. 'k Meen, dat dit heugelijk gebeuren een paar jaar geleden gevierd is geworden. Van een dapper stel gesproken: dat was nog 'ns wat je neemt. In dat elftal leefde enthousiasme, daar zat fut in. Ieder kende zijn plaats en zijn werk. Dat was een elftal, dat niet als los zand aan elkaar hing, maar een stevige, taale klomp vormde. Geen wonder, dat die menschen de kampioenen van hun afdeling zijn geworden. Toch moet ge niet meenen, dat ze geen krachtige tegenstanders tegen zich geplaatst zagen. Ah, hoe! A.V.V. 1, Blauw Zwart 2, P.S.O. uit Poeldijk. Maar ik vertel je, dat er geklauwd werd, mijne heeren. Als je bij zoo'n wedstrijd aan de lijn stond, genoot je voor 14 dagen wel. En vooral opvallend was de aangename verhouding tusschen de spelers onderling. Op alle terreinen waren de derde-elftallers gevreesd en naar het schijnt ook wel gehaat! Een van de toermalige spelers uit dat derde vertelde me nog eens hoe Coen van Muyen op Wassenaar nog bijna binnen den ring voor zijn eer moest opkomen. Alleen een onverschrokken houding van den aanvoerder kon de kneekout-partij tijds verhinderen. 'k Geloof anders, dat Jim Yang niet mis is. En dan de zeer vriendschappelijke - wat zei U, m'neer - partijjes tegen A.V.V. 1 werden voorbereid met angstig kloppende harten, begeleid met zeer harmonieus geschreeuw uit honderd beerenkelen en beëindigd met: Huh! huh! Haagsche Windhappers! Rausmachines! en andere toejuichingen. En nu vraag 'k maar: welk elftal wordt dit jaar kampioen met 1 wedstrijd verloren en 1 gelijkspel?

Sammelaar.

VERWEER.

Vol belangstelling in wat de Lensrevue te vertellen weet, kijk je dag in, dag uit de laan lange om iederen dag opnieuw den
-postbede-

postbode te zien verdwijnen zonder je de Lensrevue in de handen te hebben achtergelaten. Maar eindelijk ligt ze toch voor me. Waarschtig, ze is het! Nu kan 't me niets bommen, of ik aan ander werk bezig ben; nu wil 'k eerst lezen de diverse artikelen der hooggeachte medewerkers. We zien: In Memoriam We zijn onder den indruk. Want we kenden onzen vriend zoo goed. Nu is hij heengegaan naar betere oorden om God zijn loon te vragen. 'n Kort schietgebedje en de gedachte: Heden ik, morgen gij. Verder: Aan de Leden! Belangrijk, want er staat een uitroep teken achter. Dan iets zonder uitroep teken: O, maar wacht eens! er staat een dikke streep onder. Lezen maar weer. Voetbal op het vaste land. Beter dan op los land; gevaar voor wegschuiven, weet je! Dan een reisje naar den Hemel. Nou, die weet wat sammeln is. 't Laatste mummertje: Onder de Loupe. Dat zullen we dan maar doen. Waar is mijn vergrootglas? De letters staan in mijn exemplaar mooi gebogen als de golven van den oceaen. Attentie! Anonymus gaat een stap nemen. Dat belooft wat. 'n Groote stap neg wel. En dan maar ons groot raadsel. Ja, zoo iets moet je meemaken. Gelukkig, dat ik me veel heb geoefend in het raadsels oplossen. Kijk, m'neer Anonymus, hier zit 'm de knoop. U vergelijkt even het G.D.A. elftal op ons terrein en dat op Loosduinen. Daarna haalt U even de Lens-voorhoede van den uitwedstrijd onder de loupe. Dan ziet U daar Schimmel, die blij is dat hij de reis naar het veld kon halen. Nu loopt ie te hinken. Daarnaast Leloux, die er ongeveer ook zoo aan toe is. En ten slotte Juffermans; die ruim twee jaar geleden ook een wedstrijd speelde. Over; nog twee normale spelers, Westing en Verhoef. Ziehier de uitleg van het raadsel. Overigens hebt U gelijk, dat op Loosduinen het enthousiasme zoek was! Daarentegen werd op het Hoornpark gevochten of het een leeuwenkooi was. 3-1 gewonnen, m'neer Anonymus. 'n Nieuwe gooi naar een veilig plaatsje op de ranglijst. 'k Zou zoo zeggen: laat het tweede maar schuiven. Dat komt „dik voor mekaar“.

P. Juffermans.-

NASCHRIFT.

Wij hebben bovenstaand ingezonden doorgestuurd naar onzen medewerker Anonymus, die het volgende opmerkte:
„Groote hemel! Verweer! Ik schrok. Maar spoedig bleek de heer Juffermans in de wandeling Piet, een bijzonder aangename, humoristische „verweerder“. Ter zake: Voorep gesteld, dat de bekende stap ook den grijzen Anonymus moeite kostte. Hoewel zijn voortbewegingsorganen nu juist niet van klein kaliber zijn, was hem die sprong bijna te machtig. En de heer Juffermans moge al bedreven zijn in het oplossen van raadsels, feit is, dat de puzzle: ons tweede tot aan den datum van mijn causerie bestond en na bovenstaand betoog des heeren J. de knoop wel wat losser, maar niet geheel ontward is geworden. Even rechtmetten: Leloux was in dien wedstrijd nog op volle kracht. De al te bescheiden J. half en de invaller voor dhr. Schimmel 2/5. Conclusie: in de voorhoede speelde 3.7/10 man. En dat is m.i. geen verzachting voor zoo'n nederlaag. Maar, het tweede speelt nu als ep ralletjes. Ik hoop nu maar, dat ook in de volgende wedstrijden onze tweede elftallers zich voelen als leeuwen, die naar vrijheid dorsten. Dan laat ik het tweede gerust „maar schuiven“!

Anonymus.-

ROOMSCHE SPORT.

„Het ideaal, waarvoor gestreden is en hetwelk, bereikt, bedreigd wordt aan gruzelementen geslagen te worden.“

Ziehier een beeld van de Roomsche Sport tegenwoordig in ons neutraal landje.

Doeh